

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216217764
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216217764.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnej: I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., o vymozenie pohľadávky v sume 418 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Er/1301/2016-49 zo dňa 09.03.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora (predtým JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 10430/16). Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa návrhom, spísaným do zápisnice u súdneho exekútora dňa 13.08.2016, domáhal vykonanie exekúcie na vymozenie pohľadávky voči povinnej vo výške 418 eur s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 04210/15 zo dňa 29.02.2016.

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402000039 zo dňa 22.05.2013, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, má spotrebiteľský charakter a či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Za týmto účelom súd preskúmal oprávneným predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 19.04.2013. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere založila záväzkovo - právny vzťah medzi oprávneným, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzavieraní predmetnej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a povinná ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na to je potom nesporné, že záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3. Vychádzajúc z uvedeného exekučný súd skúmal, či spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Súd bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu

rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Uvedená rozhodcovská zmluva bola oprávneným vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené skutočnosti súd zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Keďže nie je splnená jedna z podmienok podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, a to vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie oprel najmä o nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia. Súd podľa neho prekročil rámec svojej prieskumnej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), a na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, avšak v štádiu rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako vyžaduje ustanovenie § 34 zákona o rozhodcovskom konaní, pričom preskúmvaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, t.j. nemôže ísť o dôvody právneho posúdenia veci. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza podľa oprávneného k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predložených dôkazov nesprávne zistil skutkový stav veci. On s povinnou uzatváral rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V zmysle čl. 2 zmluvy bola daná právomoc rozhodcovského súdu a exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Podľa čl. 2 ods. 2 zmluvy mala povinná možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Exekučný poriadok bol rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1

prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa obsahu spisu sa exekučné konanie začalo dňa 13.08.2016, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozsudku vydaného dňa 29.02.2016 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, sp. zn. SRSAspA 04210/15. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., podaním zo dňa 15.08.2016, doručeným súdu dňa 24.10.2016, požiadal príslušný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Uznesením č. k. 5Er/1301/2016-10 zo dňa 27.08.2018 súd prvej inštancie vylúčil súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., z vykonávania predmetnej exekúcie. Podaním doručeným súdu dňa 05.09.2018 oprávnený požiadal súd o poverenie vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, so sídlom Haburská 49/A, 821 01 Bratislava. Dňa 09.03.2020 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov vyššie uvedených. V danej právnej veci rozhodcovský súd konal o spore medzi účastníkmi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinnou dňa 22.05.2013. Svoju právomoc si odvodil z rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej dňa 22.05.2013 z čl. II ods. 1. Vo všeobecnosti ak sa má exekúcia vykonať na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekúcie oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol povinnej poskytnutý úver 500 eur, ktorý mala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 484 eur, t. j. celkovo mala zaplatiť sumu 984 eur. Povinná dlh podľa zmluvy riadne nesplatila, a tak sa oprávnený obrátil so žalobou na rozhodcovský súd, ktorý vydal vyššie uvedený rozsudok.

8. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy v ustanovení § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 uvádza nasledovné: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

9. Rozhodcovský súd si odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi z rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva nezodpovedala vyššie citovaným zákonným podmienkam v § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z predložených listín nie je zrejmé, v akom rozsahu bola povinná adekvátne poučená o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy a či mala reálnu možnosť znenie zmluvy ovplyvniť. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani nepreukázal listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že v čl. IV ods. 5 rozhodcovskej zmluvy sa uvádza vyhlásenie strán, že „zmluvu uzatvárajú na základe ich slobodnej a vážnej vôle, s jej obsahom sa riadne oboznámili, jej ustanoveniam rozumejú“ a že dlžník vyhlásil, že „bol pred uzavretím zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy“, nemení nič na tom, že dojednanie ako také nezodpovedalo ustanoveniu § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v tom čase. Oprávnený v konaní nepreukázal, že rozhodcovská zmluva vyhotovená drobným, takmer nečitateľným spôsobom, bola dojednaná individuálne, preto sa v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka táto zmluva za individuálne dojednanú nepovažuje. Oprávnený mal povinnosť predložiť povinnej návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa jej poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a tiež jej poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o

tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, a tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

10. V danom prípade súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).